

Ane Graff

Through Stone / Soft Outer Cover / Throw, 2015

Ane Graffs tre verk på Stortinget er alle utført i håndfarget og vevet silke på lerret, og tar utgangspunkt i materialenes egenkarakter og emosjonelle potensial. De store billedkomposisjonene fremstår i en helhet hvor en stofflig følelse er fremtredende. Da de i 2015 ble vist på Kunstnerforbundet i Oslo, sto bildene oppstilt langs gulvet, noe som fremhevet dem som objekter i rommet med en materiell pondus og eksplisitt tyngdekraft. Silken krøller seg på billedflaten, som om den var plassert midlertidig, og er i stadig bevegelse uten å falle til ro som statisk eller optisk innlysende.

Særlig rastløs virker *Through Stone*, hvor silken bukter seg mot en gylden bakgrunn. I dette verket er det som om tekstils absorberende og myke fibre har trukket til seg steinens kalde hardhet. I mønsteret ligger en gråbrun og spettet steinkvalitet – som utsnitt av et marmorbrudd. Motsatser smelter sammen i en fremvisning av en paradoksal natur. I *Soft Outer Cover* er remmer av silken spent opp, noe som kan ses som en ekstra støtte, men også som noe mer tvangsmessig. Silken minner om en slags hud i folder – læraktig og spent til et materielt bristepunkt, en skjør tilstand.

Revnene er i sin spede begynnelse, men ser ut til å kunne fortsette å spjære overflaten over tid. *Throw* har en annen fargeholdning, med en bakgrunn som er lys og mer utstrakt. Et brunlig mønster ser ut til å kunne boble og renne over flaten. Det flytende preget pareres av snorer som ser ut til å holde det hele på plass, pakket inn som under transport. Det ligger noe midlertidig, nedslitt, tynt over disse arbeidene; en fornemmelse av utsatthet.

Disse verkene er karakteriske for hvordan Graff forholder seg til den fysiske verdenen i sin kunst: vitenskapelig inspirasjon og orientering, og poetisk utførelse. I hennes mange minutiøst utførte tegninger ser vi særlig omsorgen for strukturer og overflate, som i den detaljerte undersøkelsen av steiner og mineralers kompliserte oppbygning. Etter hvert har hun beveget seg over til en direkte representasjon av reelle materialer i skulpturer og installasjoner, og de tre arbeidene til Stortinget leker med krysninger mellom primære

materielle kilder og kunstnerisk komposisjon. Tekstilene har gjennomgått en produksjonsprosess som tematiserer et organisk ubehag, men også en estetisk appell, noe forførende. Prosesser som innebærer forfall og transformasjon er spesielt interessante for Graff. Noe er i ferd med å gå i oppløsning eller er på vei til en annen tilstand.

Graff belyser i så måte den såkalt nymaterialistiske vendingen i kunsten som ligger bak utvalget til Stortingets bygg. Her er det materialene i seg selv som undersøkes, fra en rekke vinkler, med hovedvekt på det taktile og tekstile. Hun jobber tett på oppdaterte problemstillinger rundt materialitet, hvor ulike kunnskapssystemer – kunst, filosofi og vitenskap – kombineres for å danne et større bilde. Det synes vesentlig for Graff at mennesket ikke har en isolert og overlegen eksistens; vi er sammenfiltret med den øvrige fysiske verdenen, også i en helt konkret organisk forstand. Våre kropper er fulle av spor etter omgang med kjemikalier og grunnstoffer. I sine nyeste arbeider jobber hun blant annet med metaller, keramikk og bakterier og deres konstante påvirkning – innbyrdes i ulike konstellasjoner, men også mellom mennesker og disse materialene. Det virtuelle landskapet innlemmes, blant annet ved det faktum at en smarttelefon inneholder minst 70 forskjellige grunnstoffer, ikke minst kobber. Graff kommenterer naturvitenskapens analytiske blikk på materialers natur, og fremviser foruten et estetisk potensial også nye muligheter i våre møter med ny teknologi og det ikke-menneskelige. •

ANE GRAFF

Ane Graff (f. 1974 i Bodø) bor og arbeider i Oslo. Hun ble uteksaminert fra Kunsthøgskolen i Bergen i 2004 og er for tiden stipendiat ved Kunsthøgskolen i Oslo. Noen av hennes seneste utstillinger er «Soon Enough: Art in Action», Tensta Konsthall, Stockholm (2018); «Myths of the Marble», Henie Onstad Kunstsenter, Høvik og The Institute of Contemporary Art, Philadelphia (2017); den 11.

Gwangju Biennale «The Eighth Climate (What Does Art Do?)», Gwangju (2016); og «Surround Audience: New Museum Triennial 2015», New York (2015). Graff er en del av den kommende utstillingen «Weather Report: Forecasting Future» i den nordiske paviljongen under den 58. Veneziabiennalen (kuratert av Leevi Haapala og Piia Oksanen), som vil flytte videre til KIASMA i 2020.